

**VIERING VAN DE
VIERENTWINTIGSTE ZONDAG D.H.J.**

*Zegt iemand 'Gij de daad; ik het geloof
dan zeg ik: 'Bewijs me eerst maar eens
dat ge gelooft als ge geen daden kunt tonen;
dan zal ik je uit mijn daden
mijn geloof bewijzen.'
(Brief van Jacobus 2)*

INTREDE.

Lied. Het leven voert ons (3c)
t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel

WELKOM.

*In vele kerken zoals ook hier
 worden in de vieringen geen drie
 maar slechts twee lezingen gelezen.
 Dit om ons niet te laten overvoeren.*

*Gewoonlijk verdwijnt de tweede lezing
 met als gevolg dat berichten uit
 't prille begin van 't christendom
 hier zomaar zo nu en dan te horen zijn.*

*Zo'n bericht uit het prille begin
 is de brief van Jacobus,
 eerste pastor van een arme
 christengemeenschap in Jeruzalem.
 Zijn brief zou je helemaal moeten lezen !*

*Welkom u allen hier
 omwille van elkaar
 in Gods naam samen.*

+

Lied. Het leven voert ons (2c)

SCHULD BEKENNEN.

V. Alleen het water dat
 dorstigen laaft
 lest onze hete dorst.

Alleen het brood
 met hongerigen gedeeld
 stilt onze honger.

Alleen de mantel die
 verkleumden warmt
 staat ons goed.

Alleen het woord dat
 bedroefden troost
 doet ons deugd.

Alleen God en Goed
 van harte beleefd
 worden wij gewaar.

A.: **SCHOTEN WIJ TEKORT,
 HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: **Gij hart, Gij bron van leven
 ontferm U over ons.
 Gij adem, ziel in mensen
 ontferm U over ons.**

*Geloof zonder daad is (Jacobus 1)
 als een lichaam zonder ziel.*

A.: **Gij hart, Gij bron van leven
 ontferm U over ons.
 Gij adem, ziel in mensen
 ontferm U over ons.**

*Blijf bescheiden, want rijkdom (Jacobus 1)
vergaat zoals bloemen in het gras.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Begeerte bekoort, bevruchte (Jacobus 1)
begeerte baart zonde en zonde dood.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED

V.: *U vinden
zullen we niet;
U doorgronden
kunnen we niet.*

*Naar uw wil en wezen
blijft het tasten;
naar uw waarheid
reiken en zoeken.*

*Vermoeden en beleven
is ons kompas;
hopen en verwachten
onze drijfveer -*

*in groot vertrouwen dat Gij,
bezielend Hart van alle leven,
met ons gaat doorheen de tijd
tot bij U in eeuwigheid.*

A.: Amen.

Lied.

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

**A.: Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept
als de avond mij de nacht inleidt
zijt Gij mij God een herder ?**

K.: *Loop ik langs groene velden
hoor ik het zachte water
komt mijn hart tot rust:
hier ben ik thuis.
Deze dagen leef ik als gegeven
door wie zo Groot zo Goed ?*

**A.: Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept
als de avond mij de nacht inleidt
zijt Gij mij God een herder ?**

EERSTE LEZING

Jakobus
2,14-18

Broeders en zusters. Hoe kun je staande houden gelo-
vig te zijn, terwijl dit nergens uit blijkt! Zo'n bewering
slaat toch nergens op en zo'n geloof dient tot niets.
Als je tegen iemand met geen draad aan 't lijf en geen
kruimel te eten zegt: Het beste er-mee; pak je maar
warm in en laat 't je smaken . . . maar je steekt geen
hand uit om zijn nood te lenigen . . . wat hebben je
mooie wensen dan in gods-naam voor zin !

Geloof zonder daad is dood geloof. Zegt iemand 'Gij de daad; ik het geloof' dan zeg ik: 'Bewijs me eerst maar eens dat ge geloof hebt als ge geen daden kunt tonen; dan zal ik je uit mijn daden mijn geloof bewijzen.'

**A.: Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept
als de avond mij de nacht inleidt
zijt Gij mij God een herder ?**

HET EVANGELIE

Marcus 8,27-35

Jezus trok met zijn volgelingen naar de dorpen rond Caesarea-Filippi. Onderweg vroeg hij hen: 'Wie zeggen de mensen dat ik ben?' Zij antwoordden Hem: 'Johannes de Doper; anderen zeggen Elia en weer anderen zeggen dat je een van de profeten zijt.' Daarop stelde hij hun de vraag: 'Maar wie zeggen jullie dat Ik ben?' Petrus antwoordde: 'Gij zijt de Christus.' Maar hij verbood hun nadrukkelijk iemand hier over te spreken. Daarop begon hij hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen moest worden, maar dat Hij, na ter dood te zijn gebracht drie dagen later zou verrijzen. Hij sprak deze woorden zonder terughoudendheid. Toen nam Petrus Jezus terzijde en begon Hem ernstig daarover te onderhouden. Maar zich omkerend keek hij zijn volgelingen aan en voegde Petrus op strenge toon toe: 'Ga weg, satan, terug! want jij laat je leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil.' Nadat hij behalve zijn leerlingen ook het volk bij zich had laten komen, sprak Hij tot hen: 'Wie mijn volgeling wil zijn moet mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest omwille van mij en het Evangelie zal het redden.'

**A.: Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept
als de avond mij de nacht inleidt
zijt Gij mij God een herder ?**

*K.: Ontmoet ik tegenslagen
en val ik in de diepte
altijd vind ik kracht weer op te staan.
Deze dagen weet ik me gedragen
door wie zo Groot zo Goed.*

**A.: Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept
als de avond mij de nacht inleidt
zijt Gij mij God een herder ?**

MEDITATIE

*Het verdwijnen van ieder besef
van Gods aanwezigheid heeft
een gevaarlijke leegte veroorzaakt . . .
Het gevoel van ongeborgenheid is gegroeid.
Er is geprobeerd de leegte te vullen met
'de religie van het succes'.
Maar tevergeefs; het moet anders.
(J.B.Metz)*

Jacobus, niet die van Santiago en de schelp, maar Jacobus de Mindere, 'broer van Jezus' genoemd, heeft 'n brief geschreven aan een zo te zien arme christengemeenschap in Jeruzalem.

Vergeleken met de vele brieven van Paulus en ook met die van Johannes en Petrus zijn sfeer en inhoud van Jacobus' brief veel 'alledaagser'.
Weinig getheologiseer, maar praktische taal die ook voor mensen van nu goed herkenbaar is.
Jacobus schrijft als een man van onze eeuw over het woord in de mensen gelegd en over de stem in hen die hoop en toekomst influistert.
Dit past helemaal in de huidige stroming van verinnerlijking, van de mens die het geloof niet van buiten af krijgt maar in zichzelf opdiept.
Hij hekelt de discriminatie waartoe mensen toen en mensen nu onverbetterlijk geneigd lijken.

*Als hier een chique geklede heer binnenkomt
en tegelijk met hem een armoedzaaier
in kuis versleten kleren, - ik durf te wedden
dat je de keurige heer met alle egards behandelt
en dat je de arme drommel weert en
hem zijn plaats, zijn plavuus wijst.*
(Jacobus 2)

De moderne - dachten we - roep om vrede en gerechtigheid speelt uitdrukkelijk bij Jacobus, die als bron van onrecht, tweespalt en geweld weer naar binnen wijst, naar onvrede met jezelf.

Gerechtigheid wordt op vrede gebouwd en alleen wie vrede zaaien zullen gerechtigheid oogsten. Alle geruzie en gestook - ook onder jullie - komt voort uit onvrede met zichzelf.
(Jacobus 3)

Voor de dag van vandaag - crisis alom en een snel groeiende verwijdering van arm en rijk - lijkt Jacobus 'n profeet met lef in lijf en woord.

*Rijken der aarde, jammer en treur maar
om wat jullie te wachten staat.
Je rijkdom is aan het rotten
en de mot vreet gaten in je mooie kleren.
Je goud en zilver liggen te roesten,
- roest die je aanklaagt, je als vuur verteert.*
(Jacobus 5)

In de kerk, in theologie en kerkelijke leer heeft echter het slot van Jacobus' brief over wat je moet doen als er iemand stervensziek is met stip de meeste aandacht getrokken en gekregen.

Is iemand onder u ziek is, laat dan de oudsten roepen; die zullen voor hem bidden en hem zalven. Hun gelovig gebed komt de zieke ten goede en zijn zonden zullen worden vergeven.
(Jacobus 5)

Tot op heden wordt dit pastoraal advies van de bezorgde pastor Jacobus gehanteerd als een beschikking van godswege voor altijd en overal. Herhaaldelijk wordt van hogerhand opnieuw met klem gesteld dat het sacrament der zieken alleen door een priester kan worden toegediend, al is deze voor de zieke een volkomen vreemde of is het iemand die de zieke van geen kanten ligt. Uit de geest van onze tijd komt het failliet op van allerlei scheidingen zoals die tussen gewijd en niet-gewijde mensen, tussen leken en priesters. En het is inmiddels duidelijk dat de kerk de benaming 'oudsten' erg graag verstaat als de kerkelijk-gewijde priesters, terwijl met oudste ook zo iets bedoeld kan zijn als 'stamhoofd, pater familias, familieoudste, groepsoudste'.

Uit de Brief van Jacobus en uit de eerste lezing vandaag is ook de spreuk *Geloof zonder daad is dood geloof* bekend en populair geworden. In de uitspraak *Gij de daad, ik het geloof* ligt de blijvende spanning, het telkens terugkerend dilemma van innerlijk en uiterlijk besloten. Zestig jaar geleden bloeide ineens het idee op dat we ons als christen allereerst - voor velen zo goed als uitsluitend - moeten richten op dóén. Dit lijkt in de lijn van Jacobus, maar toch is de laatste jaren hierop 'n terechte reactie gekomen. Nobeles mensen zoals Romano Guardini en Albert Schweitzer verhieven midden vorige eeuw hun stem al tegen een eenzijdig activisme: zonder regelmatige bezinning en gebed verliest de mens zichzelf, ziet hij de zin van wat hij doet niet meer.

'Mediteren is noodzaak. Meditatie kun je vergelijken met de wortels van 'n boom die zich in de aarde, in de stilte bevinden. Je ziet ze niet, maar ze zijn wel fundamenteel, want zonder wortels valt 'n boom om. De wortels staan voor meditatie, voor stilte; de boom die groeit voor actie. Beide zijn nodig. Meditatie stopt niet als je van je kussentje opstaat, maar moet in je dagelijks leven doorwerken.'

(Augustin I. Okumura, Japans karmeliet)

Kort orgel

BELIJDENIS

Gaat u staan

Lied.

t.: M. Zagers
m.: F. Bertens

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
Anders-zijn het wordt een last,
een lot zwaar mee te dragen.*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Twijfels, vragen wie ben ik
horen bij het leven
in een lieve mensenblik
verlicht en opgeheven.*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING

Brood en Beker
Collecte

Lied

BROOD EN BEKER

V.: *Wij breken het brood:
delen ons kwetsbaar bestaan.*

*Wij drinken de beker:
delen samen zoet en zuur -
in vol vertrouwen
dat wie we zijn en wat we doen
niet als gras verdort, niet
als dor blad uit de boom valt en
verwaait, afgedaan vertrapt wordt.*

GEDACHTENIS.

*V.: Bid voor die ziek zijn, tobben,
in het ongewisse verkeren.
Denk aan die bij hen waken,
hen liefdevol terzijde staan.*

*Bid voor hen die
zorg ontbeerden en stierven;
door geweld het leven lieten;
zelf, waarom dan ook,
de dood zochten.*

*Gedenk allen met wie wij
brood en beker deelden
en ons zijn ontvallen.
Met eerbied noemen wij bij naam:*

Er zij licht, vrede, rust.

GEBED AAN TAFEL

Gezongen, gezegd

A.: Laat de liefde *t.: Sietze de Vries
m.: Willem Vogel*

*V.: Gij, Vader
door alle tijden gezien en
gevierd als bron van leven,
gezocht vermoed voorbij de dood -*

*van wie wij vol zijn
zonder het te weten,
aan wie wij hangen
zonder het te beseffen;
die wij noemen met dierbare namen:
Leven, Liefde, Trouw,
een Hemel van Geluk die ons wacht -*

*Gij van wie gezegd wordt
dat Ge de mens met zorg
uit aarde hebt geboetseerd
en als een kunstenaar
uw ziel in hem gelegd;
Gij die hem het leven hebt ingeblazen
en zo met U en alwat adem heeft
hecht verbonden -*

*Gij die wordt geroepen
wanneer de nood het hoogst is;
die wordt gevoeld
wanneer het leven pijn doet;
die nadert waar alles wijkt;
die wordt gezien in diepe nacht -*

*Gij God en Vader, Gij hebt
uw ware gezicht laten zien
in die ene mens, Jezus Christus
ons 'n naaste, U een zoon geworden.*

A.: Laat de liefde

*Hij keek en luisterde
blij en onbekommerd
naar vogels en bloemen;
maar moest huilen
om de dood van een kind,
het verlies van een vriend.*

*Hij wees op de bomen
en leerde ervan:
Al verliezen ze hun tooi en
staan ze naakt in de winter,
straks in de lente botten ze uit;
maar zag met angst en beven
zijn uur naderen.*

*Hoog op de berg, verrukt van U,
straalde hij van geluk;
maar aan het kruis
schreeuwde hij vertwijfeld:
God, mijn God, waar ben je nu?*

A.: Laat de liefde

*Op het laatst heeft hij met
het brood in zijn handen gezegd:
'Dit ben ik en ik verzeker u
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis;
neem en eet.'*

*Zijn beker droeg hij over en zei:
'Deel deze beker samen, geef hem door,
want ik zal er niet meer van drinken
voordat alle leven in God is voltooid;
maak een nieuw begin.'*

*Met gebroken ogen heeft hij
ten slotte kunnen uitbrengen:
'Vader, in uw handen leg ik me neer'.
Tot meer is een mens niet in staat.*

A.: Laat de liefde

*Zoals Hij voelde voor het leven,
leefde met de mensen,
vertrouwd was met de Vader,
had de dood geen vat op Hem,
moest het leven overwinnen.*

*In Hem, met Hem en door Hem
zal het leven dat wij delen
eens voor altijd worden voltooid.*

*Daarom vieren wij Hem, om naam
te geven aan wat wij hopen en
vermoeden: alle leven hangt aan God,
aan God die liefde is
en niets en niemand vallen laat.
Doe wat hij heeft gedaan en
bid zoals hij het ons geleerd heeft.*

ONZE VADER

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.**Lied.****GEBEDEN**

Gezegd en gezongen

*Loop jezelf niet voorbij
laat je niet opjagen,
tot meer en meer verleiden.
Bid en blijf je bewust van jezelf.*

A.: **Wat in mensen leeft** t.: M. Zagers
 aan vreugde en verdriet m.: W. Vogel
 het wordt gedragen
 op de woorden van een lied.

*Ga niet voorbij aan jong en oud,
bekommer je om zwak en ziek,
geef om vluchteling en vreemde.
Bid en zie naar hen om.*

A.: **Wat in mensen leeft**
 aan droom en visioen
 het staat geschreven
 in verhalen nu en toen.

*Ga niet voorbij aan
stilte en rust,
aan inkeer en bezinning.
Bid en zoek het op.*

A.: **Wat in mensen leeft**
 aan twijfel en geloof
 het houdt ons gaande
 als een stille stem van hoop.

ZEGENWENS.

V.: *Zegenen wij elkaar met hart en handen*
 met raad en daad in Gods naam, +
 Vader Zoon en Heilige Geest.

A.: *Amen.*

ORGELSPEL